

Marx András
H9OLP1
Eötvös Loránd Tudományegyetem
Etológia Tanszék

Úti beszámoló

Elte Tehetséggondozási Tanács Kiutazási Támogatás

2019. szeptemberében tartották az International BioAcoustic Congress 50. konferenciáját (IBAC - <http://www.2019.ibac.info/>), Brightonban az Egyesült Királyságban a Sussex University szervezésében. A kongresszus igen híres a biológiában állati hangadással és annak elemzésével foglalkozók körében, így a konferencián részt venni nagy lehetőség volt számomra, nem beszélve arról, hogy a doktori projektjeim egyikével poszter prezentáció formájában előadóként is találkozhatott velem a kongresszus közönsége.

A kongresszus a Sussex University Jubilee épületében volt megtartva egy nagy előadó teremben valamint az ahhoz tartozó előtérben és folyosón. A program nagyon sűrű volt, tipikusan 9 órától estig folyamatosan előadások voltak, témák szerint csoportosítva. A kávészünetekben és a napvégén azonban maradt idő szakmai kapcsolatok építésére, szakmai témák megvitatására és visszajelzésre.

Több előadónak is volt az enyémhez közeli témája, így az előadásokból sok ötletet meríthettem a jövőbeni irányvonalakhoz, statisztikai eljárásokat ismerhettem meg melyekkel, a kutatásom eredményeit még pontosabbá és megbízhatóbbá tehetem. Az elemzési eljárásokon felül, megismertem többolyan kutatást is, amelyek izgalmas eredményeket mutattak (az csecsemők sírásában található nemlineáris jelenségek kapcsán), melyek jövőbeni kutatási témákhoz adtak ötleteket. Arik Kershenbaum előadása különösen izgalmas volt számomra, melyben a szekvenciális hangelemzésről, és annak korlátairól, nem szekvenciálisan kommunikáló élőlényekről volt szó. Az ő munkássága már korábban is érdekes volt a számomra, de itt a konferencián figyeltem fel erre a témájára, így a jövőben akár a csoportjában szívesen pályáznék meg egy helyet, ha lehetőség adódik rá.

A témavezetőm Dr. Faragó Tamás, egy közös munkánkat mutatta be egy előadás formájában (címe: Humans assess negative emotional state of dogs using vocal indicators of separation stress whines), melyben az emberek érzelmi állapot megítéléséről beszélt kutyák nyüszítésének esetében. Vártam ezt az előadást, hogy milyen visszajelzést kérdezeket kapunk. Azt hiszem a közönség kicsit elfáradt addigra, mert igazán jelentős kérdések nem hangzottak el, bár ehhez az is

hozzátartozik, hogy a szoros program miatt, nem is nagyon volt idő kérdéseket feltenni.

A szervezés egy ponton számomra hiányosnak bizonyult, ugyanis egy szociális programot és a poszterszekciót egy időpontra tették. Ez azért hiba, mert így a poszterek, melyek véleményem szerint eleve kis figyelmet kapnak általában a konferenciákon így még inkább elhanyagolt helyzetbe kerülnek. A kongresszus közönségének a hozzáállása azonban ezt ellensúlyozni tudta, ugyanis ennek ellenére is sokan végigjárták a posztereket, és több kérdést is feltettek. Az én poszterem (címe: Individual cues in dog whines) is több külföldi kutató figyelmét felkeltette. Javaslatokat is kaptam a statisztika eljárás fejlesztésére, illetve az adatok interpretációjára és bemutatására. Egy kutató pedig kifejezett érdeklődését mutatta ki, és jelezte, hogy maga is hasonló kutatásban gondolkodik. Ez is egy későbbi együttműködéssé nőheti ki magát.

Mindezeken felül, a szociális programokon való részvétel több hozzám hasonló pályakezdő kutatóval való beszélgetésre valamint az angol kultúra megismerésére is lehetőséget adott.

Az ELTE Tehetséggondozási Tanács közreműködésének és támogatásának köszönhetően alkalmam nyílt részt venni ezen a konferencián, mely a szakmai fejlődésem fontos állomása lehetett.